

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 20 stotink. — Oglasi se računajo v širskosti ene kolone (72 mm). — Oglasi trgovcev in obrtnikov po 40 stot. osmrtnice, zahvale, poslanice in vabila po L. —, oglasi denarnih zavodov, po L. 2. — Mali oglasi po 20 stot. beseda, najmanj pa L. 2. — Oglasi naročnika in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti, v Trstu, ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

Splošna kriza ladjedelstva

Pred kratkim je bila objavljena v Londonu nova izdaja »Lloyd's Register«, ki vsebuje zanimive podatke o sedanjem stanju trgovske mornarice sveta. V teh številkah je tudi ključ za globlje razumevanje krize naše domače ladjedeljske obrti, vsled česar je vredno, da si jih malo podrobneje ogledamo.

Koncem junija tega leta je imela trgovska mornarica sveta 33.026 ladij s težino nad 100 ton. Skupna teža vseh teh ladij znaša 61.974.653 ton. Med ladjami, ki so vključene v gornji račun, je bilo 4.773 jadrenic s 3.128.328 tonami in 28.433 parnikov z 58.846.325 tonami. Tik pred začetkom vojne je znašala skupna teža vseh svetovnih ladij 54.217.000 ton. Sledeča tabela kaže, kako je ta ogromna teža razdeljena med posamezne velike države in kolika je razlika med l. 1921 in 1914. v tisočih ton:

	1920 (junij)	1914	Razlika
Anglija	19.288	18.877	+ 411
Angl. naselbine	1.950	1.407	+ 543
Zed. države	12.314	1.837	+ 10.477
Avstrija	—	1.052	— 1.052
Danska	866	768	+ 98
Francija	3.046	1.918	+ 1.128
Nemčija	654	5.098	— 4.444
Grška	576	820	— 244
Nizozemska	2.207	1.471	+ 736
Italija	2.378	1.428	+ 950
Japonska	3.063	1.642	+ 1.421
Norveška	2.285	1.923	+ 362
Španska	1.094	883	+ 211
Svedska	1.037	992	+ 45

Iz te tabele je razvidno, da so vse glavne pomorske države povečale svojo trgovsko mornarico v ogromni meri. Najogromnejši je odstotek pri Zedinjenih državah, katere so pomnožile svoje ladjeve v omenjeni dobi za kakih 670%. Ta napredek ameriške trgovske mornarice je povzročila v glavni meri tekma z Anglijo za prvenstvo na morju. Poleg Zedinjenih držav pa so se silno povečale tudi mornarice drugih držav, v prvi vrsti tistih, ki so se vojskovale proti Nemčiji in Avstriji, ker ste ti dve državi morali po svojem porazu izročiti zaveznikom vse ali skoraj vse svoje ladjeve. Predvsem sta dobili od premaganec mnogo tonazela Francija in Italija. Italija je v glavnem na ta način povečala svojo trgovsko mornarico za več kot 66%.

Politika, ki jo zasledujejo posamezne države s pomnoževanjem svojih mornaric, ima za cilj napraviti svojo morskotrgovino neodvisno od trgovskih mornaric drugih držav. Lahko se reče, da se je večina držav znatno približala svojemu cilju. Dogodki pa so hoteli, da so se mu posamezne države začele približevati ravno v hipu, ko je mednarodna izvozna trgovina vsled vojne padla na zelo nizko stopnjo. Vsled pomanjkanja izveza pa so ostale paroplovne družbe brez nje »brez dela«, denar, ki je vložen v podjetjih te vrste, se je nehal obrestovati, a za podjetja sama so nastale občutne zgube. Splošnemu skrčenju pomorskega izvoza pa se je pridružilo, kakor je bilo rečeno, nenavadno povečanje tonazela.

Trgovske ladje so dragoceno narodno bogastvo. Pomnoževanje narodne bogastva bi na splošno ne smelo nikoli biti na kvar skupnosti, temveč na korist. Za državno skupnost je n. pr. 950.000 ton, ki jih ima Italija več kakor pred svetov-

no vojno, brezdvomno velikanski dobiček, saj je znano, da je Italija morala in da še vedno mora plačevati angleškim ladjarjem ogromne svote za pomorski prevoz. Toda tu ne smemo pozabiti, da živimo v kapitalističnem gospodarskem stroju. Posamezna podjetja so v zvezi s koristmi skupnosti le do tedaj, dokler jim skupnost jamči dobiček in obresti od vsega kapitala, ki so ga vložila v podjetja. Čim to preneha, čim ni več dobička, je za kapitalista njegovo podjetje izgubilo svoj »razlog obstanka«, naj bo to za skupnost koristno ali škodljivo, v podjetju nastane kriza.

Sprito sedanje »inflacije tonaze« preživljajo torej paroplovne družbe resne krize. Ker je ladij preveč, se morajo posamezne družbe boriti s konkurenco ne več samo drugih podjetij iste vrste, temveč tudi s najhujšim konkurencom kapitalističnega podjetja, namreč s preobilico robe. Veliko ladij mora stati zastoj na pristaniščih, kar je za paroplovne družbe drugi izvor nevarnih zgub. Posledica tega je, da je mnogo ladij na prodaj, vsled česar so morale pasti tudi cene tonaze. Te cene pa so padle tako občutno, da si lahko kupiš gotovo ladjo od kake paroplovne družbe mnogo bolj po ceni, kakor če jo naročiš v katerikoli ladjedelnici na svetu. Na ta način povzroča kriza paroplovstva drugo nevarno krizo, krizo ladjedeljske industrije.

Kriza ladjedeljske industrije se očituje v obliki pomanjkanja naročil in potem pomanjkanja dela. Koprcanje naših tržaških in drugih julijskih ladjedelnic v mreži neodpravljenih težav je za naše oči najbližji zgled. Toda ta pojav ni nikakor omejen na Primorsko niti na samo Italijo, temveč se kaže po celem svetu. Povsod se opazuje splošno nazadovanje ladjedelnic. Na Angleškem je bilo v mesecu juniju v delu 3.530.047 ton, t. j. za 268.000 ton manj kot v mesecu marcu. Toda tudi omenjena tonaza ni bila vsa v delu, temveč je bilo delo odloženo za 735.000 ton, tako da se je po vseh angleških ladjedelnicah gradilo v dobi od marca do junija samo 23 ladij. Isto velja tudi za Zedinjene države, kjer so imele pred dvema letoma v delu nad 4.000.000 ton, dočim jih imajo letos le 717.000. Podobno nazadujejo ladjedelnice tudi po drugih državah razen v Nemčiji, ki si mora vso svojo mornarico na novo zgraditi.

Kar vidimo v naših domačih ladjedelnicah, je torej le en član v svetovni krizi ladjedeljske industrije. Njeni vzroki so deloma v kapitalističnem gospodarskem stroju samem, deloma v zadnji svetovni vojni, in sicer tako, da se oba vzroka med seboj dopolnjujeta.

Glede primorskih ladjedelnic je treba še posebej naglasiti tudi to, da so jih politične spremembe, ki so sledile svetovni vojni spravile v takšen nepovoljen položaj, ki se ne da premerjati s položajem nobene druge ladjedelnice — ne samo v Italiji, temveč najbrže tudi na vsem svetu. Vsled tega je gotovo, da bi naše ladjedelnice s svojimi lastnimi močmi ne mogle preživeti sedanje svetovne krize ladjedeljske industrije. Potrebna jim je pomoč od zunaj. Dolžnost države, ki je poklicana, da reši ladjedeljsko obrt v naših krajih, pa je, da odmeri omahujočim primorskim ladjedelnicam tako pomoč, s katero jim bo zagotovljeno življenje, dokler ne preneha sedanja kriza.

Le tako bo padla težka mora negotovosti, ki tlači na tisoče primorskih delavcev in njihovih družin.

Iz vsega je razvidno, da so vse glavne pomorske države povečale svojo trgovsko mornarico v ogromni meri. Najogromnejši je odstotek pri Zedinjenih državah, katere so pomnožile svoje ladjeve v omenjeni dobi za kakih 670%. Ta napredek ameriške trgovske mornarice je povzročila v glavni meri tekma z Anglijo za prvenstvo na morju. Poleg Zedinjenih držav pa so se silno povečale tudi mornarice drugih držav, v prvi vrsti tistih, ki so se vojskovale proti Nemčiji in Avstriji, ker ste ti dve državi morali po svojem porazu izročiti zaveznikom vse ali skoraj vse svoje ladjeve. Predvsem sta dobili od premaganec mnogo tonazela Francija in Italija. Italija je v glavnem na ta način povečala svojo trgovsko mornarico za več kot 66%.

Politika, ki jo zasledujejo posamezne države s pomnoževanjem svojih mornaric, ima za cilj napraviti svojo morskotrgovino neodvisno od trgovskih mornaric drugih držav. Lahko se reče, da se je večina držav znatno približala svojemu cilju. Dogodki pa so hoteli, da so se mu posamezne države začele približevati ravno v hipu, ko je mednarodna izvozna trgovina vsled vojne padla na zelo nizko stopnjo. Vsled pomanjkanja izveza pa so ostale paroplovne družbe brez nje »brez dela«, denar, ki je vložen v podjetjih te vrste, se je nehal obrestovati, a za podjetja sama so nastale občutne zgube. Splošnemu skrčenju pomorskega izvoza pa se je pridružilo, kakor je bilo rečeno, nenavadno povečanje tonazela.

Trgovske ladje so dragoceno narodno bogastvo. Pomnoževanje narodne bogastva bi na splošno ne smelo nikoli biti na kvar skupnosti, temveč na korist. Za državno skupnost je n. pr. 950.000 ton, ki jih ima Italija več kakor pred svetov-

pričakuje njegov prihod v Trstu, v petek 19. avgusta 1921

Mrtvo kraljevo telo je bilo medtem ponoči balzamirano in davi prenešeno v Saborno cerkev, kjer bo najbrž ostalo do nedelje, a morda tudi še dalje, ker dan pogreba se določi še le ko se vrne Aleksander iz Pariza. Pozneje bo preneseno v Topolo blizu Arandjelovca. Shranjeno bo v Obelaski cerkvi.

Seja ministrskega sveta. — Proglas na narod. — Prisega vojaštva novemu kralju BELGRAD, 17. Sinoči ob 8 se je sestal ministrski svet k seji. Razpravljalo se je o sestavi proglasa na narod. Razen tega je bilo sklenjeno, da se takoj skliče zakonodajna skupščina. Predsednik skupščine dr. Ribar, vsi ministri in poslanci so bili brzojavno pozvani v Belgrad. Prvi sestanek skupščine bo določen s sporazumom s predsednikom skupščine, čim pride v Belgrad. Na tem sestanku bo položil kralj prisego na novo ustavo, a narodni poslanci bodo prisegli njemu.

»Službene novine« so medtem objavile besedilo proglasa na narod, ki ga je izdala vlada. Proglas se glasi:

Narod Srbov, Hrvatov in Slovencev! Njegovo Veličanstvo kralj Peter I. je umrl danes, 16. t. m. ob 17. uri 30 minut v svoji prestolnici v Belgradu, obdan od članov kraljevske vlade. Prestol je prevzel po čl. 56. Ustave Njegovo Veličanstvo kralj Aleksander. Do povratka Njegovega Veličanstva kralja Aleksandra v domovino bo vršil kraljevske oblasti na podlagi čl. 59. Ustave. ministrski svet.

Narod Srbov, Hrvatov in Slovencev! Ves naš narod brez razlike imena in vere, bo ostal globoko hvaljočen velikega mu kralju, ki je s svojo strogo ustavno in parlamentarno vladavino zajamčil narodno svobodo in tako ustvaril možnost polnega razvijanja narodnih sil za izvršitev velikih nacionalnih caljev in nalog. Pod njegovo vlado je postala kraljevina Srbija s svojimi svobodnimi ustanovami in s svojo jasno začrtano nacionalno politiko privlačna sila za ves narod, ki je živel in trpel pod tujim gospodstvom in pričakoval od Srbije svojo rešitev. Nikdar v svojem slavnem življenju ni kralj Peter izgubil iz oči največjega ideala naroda: ujedinjenje vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev v veliko narodno državo. Kot kralj pa je posvetil vse svoje sile delu, da udelevi ta narodni ideal. Zanj je skupno z narodom delal, skupno se z njim boril, skupno z njim trpel v pregnanstvu. Pričakal je končno, da se je njegova zmagovita vojska z razvitimi zastavami ne samo vrnila v osvobodeno domovino, temveč tudi, da je v junškem naskoku osvobodila izpod tujega jarma vse Srbe, Hrvate in Slovence in jih uedinila v eno državo. Neustrašni in hrabri kralj v najbolji neugodnih časih velike narodne borbe in njegova vzvišena strpnost in samozatajevanje v časih velike narodne preizkušnje bodo ostali sijajen zgled, katerega bodo posnemala in iz katerega bodo črpala moč poznejša pokolenja.

Plakajmo ob odru tega velikega kralja, ki je z brezpričerno ljubeznijo objemal ves narod! Oddolžimo se dostojno njegovemu spominu s tem, da se vsi zberemo okoli njegovega vzvišenega prestola, na katerega stopa njegov junaki sin kralj Aleksander, vzgojen v ideji svojega očeta in preizkušen v veliki vojni za osvoboditev kot njegov prvi sotrudnik in vrhovni poveljnik naše hrabre vojske.

Slava kralju Petru!
Živio kralj Aleksander!
16. avgusta 1921. v Belgradu.
(Sledje podpisi vseh ministrov.)

Ob 9. uri zjutraj so se zbrali ministri, ki so prisegli zvestobo novemu kralju. Prisego je sprejel ministrski predsednik Pašić. Ob 10. uri so prisegli uradniki, a ob 11. uri vsa belgrajska posadka, ki se je zbrala na Topčideru.

Iz Zagreba, Ljubljane in drugih jugoslovenskih mest prihajajo vesti o žalostnem vtisku, ki ga je naredil glas o smrti kralja Petra na javnost. Vsa mesta so v žalnih zastavah, povsod so se javni prostori zaprti in zabave prekinile. Svečanost tega trenutka čuti vsa Jugoslavija.

Kralj Aleksander na poti v domovino ZAGREB, 17. Včeraj se je peljal kralj Aleksander inkognito skozi Zagreb v Belgrad.

Pred prekinjenjem italijansko-jugoslovenskih pogajanj?

ZAGREB, 17. »Jutarnji list« poroča iz Belgrada: Doznava se, da Italija pravilja novo zahtevo, s katero bo zahtevala od naše države, da se luka Baroš za posebnemu konsorciju skupno z Bečo v eksploatacijo za 99 let. Proti temu predlogu in radi prekinjenja pogajanj je jugoslovenska vlada vložila pri italijanski vladi protest.

Smatra se, da je Italija s takim postopanjem onemogočila vsako nadaljnje pogajanje, ker je po ponesrečenju Zanellove akcije zakrivila še drugo neokretnost, s tem da je odalovila jugoslovenske delegate za kulturna pogajanja.

Razmejitev med Jugoslavijo in Ogrsko ZAGREB, 17. Včeraj ob desetih je zapustila Zagreb medzavezniška komisija in odšla v Varaždin, kjer bo nadalje-

vala delo za določitev meje med Jugoslavijo in Madžarsko.

Vprašanje baranjske republike

BELGRAD, 17. Ministrski predsednik Pašić je sprejel Bela Lindera, predsednika pečuske občine. Linder je pojasnil val Pašiću potrebo, da se ohrani novoustanovljena republika v Peču in ga prosil, naj ne dela nikakih ovir priходу grofa Mihajla Karolyja, ki se sedaj nahaja v Splitu, v Peču. Pašić je odgovoril Linderu, da jugoslovenska vlada ne želi nikakih zapletitajev, ki bi mogli spraviti državo v neprijeten položaj nasproti ententi. Jugoslovenska vlada ne želi nikakih pustolovstev. Zdi se, da je jugoslovenska vlada poskrbela, da se položaj Jugoslavije utrdi po mirovni pogodbi, ki je enako obvezna za vse prizadete stranke.

Linder baje ni bil zadovoljen s svojim obiskom pri g. Pašiću. Izjavil je, da mu je angleški polkovnik Gosset rekel, da ententa želi, da on opusti svoj načrt, ker Baranja bi se morala izprazniti do 18. t. m. Linder je smatral za potrebno izjaviti g. Pašiću, da ne smatra svoje ostavke za potrebno.

Medtem javljajo iz Peču, da je bil tam tekom delavskih manifestacij aretiran neki človek, ki je razdeljeval letake, v katerih se agitira v prid Madžarski. Policija ga je komaj iztrgala iz rok razjarjene množice. Ugotovilo se je, da je to neki častnik, ki je v službi medzavezniške komisije za razmejitvev.

Čehoslovaška

Smrt kralja Petra in Čehoslovaki.

PRAGA, 18. Smrt kralja Petra je napravila v Pragi globok vtis. Listi so prinesli njegovo sliko in veličajo zasluge kralja junaka.

Čehoslovaško vlado bo zastopalo pri pogrebu ranjakega kralja posebno odposlanstvo, ki bo sestavljeno iz vojaških in civilnih oseb. Pripravljeni so potrebni ukrepi za proglasitev državne žalosti, kateri bo dalo izraz vse čehoslovaško prebivalstvo, posebno pa čehoslovaška armada.

Semenji na Čehoslovaškem.

PRAGA, 18. Priprave za III. semenj vzorcev v Pragi se nadaljujejo. Prijavilo se je že več podjetij iz Avstralije in Indije.

Semenj vzorcev v Bratislavi se je zaključil. Semeni je obiskalo veliko število gostov iz Rumunske, Jugoslavije, Bolgarije, Ogrske, iz Soluna in Carigrada. Semeni je imel velik uspeh. Sklenile so se nepričakovane kupčije z vzhodom.

Rusija

Strašna slika lakote

PARIZ, 18. »Intransigent« javlja, da je sovjetska vlada poslala vsem ruskim zastopstvom v inozemstvu noto, ki vsebuje strahovite podrobnosti o sedanji lakoti v nekaterih ruskih pokrajinah. V noti so naštet pokrajine, v katerih je največ žrtev. Nekatere pokrajine so takorekoč na koncu. Nota pravi, da je sovjetski vladi nemogoče odvrniti nesrečo. Ako pomoč ne bo začela prihajati v kakih 20 dnevih, bo treba smatrati 10 milijonov ljudi, da so prav gotovo izgubljeni.

Istemu listu poroča iz Revelja: Predsednik odbora za pomoč otrokom je objavil v »Pravdi« članek, v katerem opisuje grozno sliko žalostnega umiranja otrok. V okrajih, kjer razsaja lakota, se čisto dogaja, da starši mečejo svoje otroke v reko Volgo, da bi jim tako prahranijo trpljenje.

RIGA, 17. Vodstvo ameriškega odbora »American Relief Committee« v Rigi je bilo poverjeno Fritjofu Nansenu, ki bo zastopal Hooverja v baltičskih pokrajinah.

Italija

Za vzpostavitev miru v državi

Vprašanje trgovske mornarice RIM, 18. Na današnji seji ministrskega sveta, katere se je udeležil tudi glavni ravnatelj policije, se je razpravljalo o ukrepih za vzpostavitev miru v notranjosti države.

Ministrski svet se je nato bavil z vprašanjem ukrepov za trgovsko mornarico. Načrt ministrov De Nave bo izdan z nekaterimi popravki kot zakonski odlok. Drugi načrt glede gradbe mečanih ladij za podpirane proge bo danes predložen dvem parlamentarnim komisijam v pretnes, nakar ga bo ministrski svet zopet proučeval.

Boj med fašisti, komunisti in socialisti RIM, 18. Spopadom med fašisti, komunisti in socialisti ni kraja. Včeraj je prišlo do hudih spopadov v fiorentinski in adrijski okolici. Bil je ubit en socialist. Več oseb je bilo ranjenih.

Atentat proti brzovlaku Trst-Rim

BOLONJA, 18. Davi po polnoči je zalotila orožniška patrula v bližini mosta čez Adžo nekoliko ljudi, ki so nakladali veliko kamenje na železniško progo, po kateri je imel priti brzovlak iz Trsta.

Med orožniško patrulo in atentatorji je prišlo do spopada, toda atentatorjem se je posrečilo uiti.

Zakaj je voditelj fašizma odstopil.

MILAN, Mussolini pojasnjuje v svojem listu »Popolo d'Italia«, zakaj je odstopil. Po bolonjskem sestanku — pravi Mussolini — je postal položaj onih, ki so delovali za mir, nevzdržljiv. Mussolini opisuje potek pogajanj s socialisti in ugotavlja, da se tekom pogajanj ni

javil nihče proti njihovemu nadaljevanju. Se le ko so prišla pogajanja v najbolj kritičen položaj, so začeli nekateri pisariti po listih proti mirovnemu dogovoru. S tem so samo vzpodbujali socialiste na hujši odpor. Mussolini poudarja, da je postavil mirovni dogovor fašiste in socialiste pred težko preizkušnjo, katero so doslej prestali socialisti boljše nego fašisti. V socialističnem taboru ni prišla opozicija proti mirovnemu dogovoru do veljave in se je povsod ohranila disciplina. V fašistovskem taboru je bilo popolnoma drugače. Sklicevali se se sestanki, krajevni kongresi, bolj ali manj tajni, na katerih se je zanimal rimski dogovor, ne da bi se bilo pomislilo, kakšne usodne posledice bo imelo to za fašistovsko stranko. Če bi se bili disidenti vedli fašistovski in disciplinirano bi se bila preprečila kriza v stranki, ki je sedaj neizogibna.

Kako naj se sedaj doseže mir? — vpraša Mussolini. »Ali mislate, da boste udeležili miru potem uničenja dveh milijonov državljani, ki so glasovali za socialistično stranko? Ali se ne izpostavljate nevarnosti, da naredite meščansko vojno trajno, ali pa da dvignete proti sebi vso državo? Ali se ne zavedate nevarnosti, da boste morali jutri sprejeti socialistični mir, če se položaj — kar ni neverjetno — izpreobrne? Ne vidite li znakov, ki kažejo na to? Ali se ne bo zopet stisnila jutri popolnoma sama ob sebi protifašistovska enotna fronta, ki jo je bil rimski dogovor razdelil?»

»Fašizem — zaključuje Mussolini — izhaja iz te preizkušnje poražen. Boj je zaključen. Kdor je premagal, mora iti in jaz odhajam s prvih mest. Ostajam in upam, da bom mogel ostati navaden član milanske fašistovske zveze.«

Milanska fašistovska zveza je sicer pozvala Mussolinija, naj umakne svojo demisijo, toda smatra se, da bo Mussolini vztrajal pri svojem sklepu.

Milanski fašisti za Mussolinija

MILAN, 18. Izvršilni odbor milanske fašistovske zveze je imel sejo, na kateri je sklenil poslati Mussoliniju brzojavno prošnjo, naj prekliče svoj izstop iz vodstva fašizma, da se tako prepreči kriza, ki bi znala spraviti v nevarnost ves fašizem. Odbor je pozval tudi druge fašistovske zveze, naj storijo isto.

Čuden čudež

RIM, 18. V cerkvi Sv. Petra se je zgodil te dni čuden čudež. Invalid Vincenz Manca, ki je mogel hoditi le ob palicah, je kar nenkrat v cerkvi popolnoma ozdravel in šel. Manca je postal v hipu znamenita oseba. Časnikarji so ga prosili za govore in listi so prinašali dolge članke o njem in o čudežu. Celo papež ga je nameraval sprejeti tekom tega tedna v vadjenju. Toda Manca ne bo videl papeža. Izkazalo se je, da je mož navaden goljuf, ki je hotel priti na lahek način do denarja. V nekem uredništvu, kjer je priporočeval zgodbo o čudežu, ki mu je ozdravil nogo, a pustil žep — prazen, so mu dali 200 lir. Zato pa so prodali drugi dan na stotine izdaj svojega lista s poročilom o čudovitem čudežu. Med vojno in takoj po vojni je mož živel zastoj po raznih bolnišnicah in zdraviliščih. Mož je postal preveč predrzen in je imel smolo. Namesto da bi mu bil dal Sv. Peter zdravje, ga je izročil — policiji, ki hoče priti stvari do dna in je izvedela že marsikaj zanimivega iz njegovega pustolovskega življenja.

Francija

Poslaniška konferenca in baranjska republika

PARIZ, 18. Poslaniška konferenca je vzela na znanje poročilo o dogodkih v Baranji ter sklenila napraviti pri jugoslovenski vladi skupen korak in pozvati Jugoslavijo, da v zmislu trianonske pogodbe začne izpraznjevati baranjsko ozemlje.

Anglija

Irsko vprašanje. — Zasedanje fenijanskega parlamenta

DUBLIN, 18. Otvoritvi irskega parlamenta je prisostvovala ogromna množica, ki je burno pozdravljala poslance. Seja se je otvorila z molitvijo in poslanci so prisegli zvestobo zakonu in svobodi Irske.

Predsednik tajne irske republike De Valera je imel govor, v katerem je poročal o dosedanjem poteku pogajanj. Ob začetku svojega govora je rekel De Valera, da kažejo pogoji angleške vlade, ki jih je objavilo angleško in inozemsko časopisje, da svet še vedno dvomi glede zadržanja Ircev napram tem pogojem. Ta dvom mora izginiti — je dostavil De Valera. Mi ne moremo in nečemo sprejeti teh pogojev. Takrat se irsko ljudstvo ne bo dalo imeti za norca. (Odobrava nje.) Jasnno je to-le: Treba je napraviti konec zopernemu tlačnemu irskega ljudstva. Da to dosežemo, bomo rabili tudi silo, ako bo treba.

Kljub temu nepravilnemu razpoloženju voditelja irskih fenijancev pa še ni izgubljeno zadnje upanje. Londonski list »Daily Mail« poroča iz Dublina, da je mnogo članov irskega parlamenta za to, da se sprejmejo pogoji angleške vlade. Vplivni fenijanski krogi v Dublinu so prepričani, da se sovražnost ne bo več obnovila. Mogočni razlogi narekujejo, da se Irce, da je treba sprejeti Lloyd Georgev predlog.

Asquith proti Lloyd Georgevi nepopravljivosti napram Franciji

LONDON, 18. Lloyd George je postal pred dnio zbornico izjava o zadnji

